OSOBNA
POSVETA

GLASNIKOVE KNJIŽICE +1

27873

Božić 1947

Osobna posveta Presvetom Srdcu Isusovu

Napisao
Florentino Alcañiz D. I.

Preveo
Ivan Jäger D. I.

Z A G R E B 1 9 4 5

S DOPUŠTENJEM NADBISKUPSKOG DUHOVNOG STOLA, ZAGREB, 11. IV. 1945. BR. 2798 I REDOVNIČKOG POGLAVARSTVA, ZAGREB, 2. IV. 1945. BROJ 1
DRUGO IZDANJE — TISKANO U TRAVNJU 1945., 10—20

TISKARA »GLASNIK«, (IVAN NIKOLIĆ), ZAGREB, 1945.

I. VAŽNOST POBOŽNOSTI PRESVETOM SRDCU ISUSOVU

1. LJUDSKA BIEDA

Reci mi, sinko, jesi li sretan? Je si li zadovoljan? Je li tvoje srdce smireno? Uživa li ono onaj mir, smirenost, koja sliči smirenosti pieska na dnu dubokog mora?

Ili si možda i ti kao one duše, koje uzdišu, jer na svakom koraku padaju u grieh, i kao golubice blatom okaljanih krila, ne mogu da uzlete u čišće, uzvišenije visine!

Možda i ti spadaš među one duše, koje se putem kreposti vuku sapete težkom sušicom duha — a ime joj je mlakost?

Ili si možda poput onih duša, koje ne žive doduše u griehu, ali se niti ne vježbaju u kreposti. Iz njihovih očiju odsieva maloduš je, jer iako neprestano pokušavaju poletjeti u visinu,

uviek ponovno padaju na zemlju kao orlovi podrezanih krila, i nikada im ne uspieva da uzlete. Ili si kao pješak na sklizavom putu, koji se umara koracajući neprestano, a ipak tako malo odmiče... Kad bi ti znao, koliko Ja žalim takve sirotne duše... A tako ih je puno!

2. VELIKA POMOĆ

Ali poslušaj rieči utjehe, što sam ih povjerio svojim najpovjerljivijim prijateljima, da preko njih kao po električnim žicama prostruji u sviet oganj mojega Srdca, puna ljubavi:

»... Bogatstvo milosti i blagoslova, što ga ovo sveto Srdce u sebi skriva, jest neizmjerno. Ja ne znam, ima li ijedna vježba pobožnosti u duhovnom životu, koja bi u malo vremena bolje mogla uzdići dušu do najvišeg savršenosti i dati joj da osjeti prave slasti, koje nalazimo u službi Isusa Krista« (Sv. Margareta Marija Alacoque).

»Ne znam, draga Majko, hoćete li vi razumjeti, što je to pobožnost prema presv. Srdcu našega Gospodina

Isusa Krista, o kojoj vam govorim, a koja proizvodi veliki plod i promjenu u svima, koji joj se posvete i sa žarom predaju« (Sv. Margareta Marija Alacoque svojoj poglavarici).

»Svjetovne će osobe naći po toj pobožnosti sve pomoći nuždne njihovom staležu, t. j. mir u obitelji, pomoć u poslovima, blagoslov u svim svojim podhvatima, utjehu u svim svojim trpljenjima. Baš u tom Presv. Srdcu one će naći utočište za čitavoga svoga života, a osobito u smrtnom času. O kako je sladko umrieti onomu, koji je nježno štovao presv. Srdce Isusa Krista!« (Sv. Margareta Marija Alacoque).

»Nastojte osobito, da tu pobožnost prigrle redovničke osobe, jer će one iz nje crpsti toliko pomoći, da im ne će trebati drugoga sredstva, te ožive prvu revnost i najsavjestnije vršenje Pravila i u zajednicama, koje su dobrano popustile; a one, koje vjerno vrše svoja Pravila, dovest će do vrhunca savršenosti« (Sv. Margareta Marija Alacoque).

»Jednoga petka za vrieme sv. Pričesti, reče On ove rieči svojoj nedostojnoj robinji: Obećajem ti u prevelikom milosrđu Svojega Srdca, da će Njegova svemoguća ljubav dati svima, koji se budu pričestili kroz devet prvih petaka u mjesecu uzastopce, milost konačne pokore: o n i n e ć e u m r i e t i u M o j o j n e m i l o s t i i b e z s a k r a m e n a t a. Moje će im Božansko Srdce biti sigurnim utočištem u zadnjem trenutku« (Sv. Margareta Marija Alacoque).

»Naš slavni zaštitnik sv. Mihael, praćen neizbrojivom svitom anđeoskih duhova, opetovano me je uvjeravao, da je njemu povjerena pobožnost Presv. Srdcu kao j e d n a o d n a j v a ž n i j i h s t v a r i za proslavu Božju i za korist sv. Crkve, kakva nije dana još nikada u dugom nizu vjekova, odkako svieť postoji . . . T a j n a, sakrivena tolikim vjekovima, s a k r a m e n a t nanovo objavljen svietu, o s n o v a, pripravljena od vječnosti ljudima na korist, a sada tek odkrivena Crkvi, svraća na se, tako reći, pogled samoga dragoga Boga, kojemu je toliko stalo do našega dobra i do proslave Spasitelja« (Častni sluga Božji Bernard Hoyos D. I.).

»Činilo mi se, da vidim u duši to svietlo Srdce Isusovo, to poklona vriedno Sunce, kako prosipa svoje zrake po zemlji, najprije pomalo, a onda sve više i više, dok nije konačno obasjalo čitav svieť. I On mi reče: Sjajem toga svietla bit će obasjani s v i n a r o d i i p l e m e n a i ugrijat će se na njegovu žaru« (Sestra Marija Božanskoga Srdca).

Reci mi sada, sinko, iskreno, nisi li i ti, čitajući ove redke, počeo vjerovati, da je pobožnost prema mom Presvetom Srdcu nešto uistinu veliko? Ako još nisi posve o tom uvjeren, prouči tu stvar dobro i sam ćeš se osvjedočiti. Želio bih, da se o tome podpuno uvjere svi moji vjernici, a napose moji svećenici i redovnici. Ne želim nipošto, da oni vjeruju u nju, jer su čitali ili čuli nešto o njoj. Ne! Nego da znadu, jer su osvjedočeni. Jer samo se tako stvaraju ljudi, koji mogu učiniti velike stvari na zemlji.

O kad bi se i ti uvjerio o važnosti pobožnosti prema Mom Presvetom Srdcu!

3. BLIŽE K MENI!

Najdragocjeniji moji dragulji leže na dnu moje riznice. Pa zato ih je nažalost toliko, koji ih nisu ni primietili. Ova je pobožnost kao zlatna žila, koja presieca čitavo polje Crkve. Ali ljudi obćenito izkorišćuju samo gornje slojeve, bliže površini, koje mogu lako zapaziti i okoristiti se njima bez mnogo truda.

Toliki na primjer primaju sv. Pričest na prve petke u mjesecu i posvećuju svoje obitelji Mom Presvetom Srdcu. Toliki prisustvuju barem kadkada kojoj svečanosti Meni u čast. Toliki se upisaše u bilo koju Bratovštinu i vrše njezine lakše dužnosti. No svi su oni kao putnici, koji, prolazeći pokraj zlatne žile, odgrnu malko zemlju i zadovoljavaju se s nekoliko zrna zlata, što ih onako uzput nađu. Ali tako ih je malo, koji bi željeli biti rudari od zanata!

A Ja tako čeznem za dušama, koje će shvatiti svu vriednost te pobožnosti i koji će uroniti u dubine Moga Presv. Srdca, da iz njega crpe blago: da upoznaju posve Mene i obogate se mojom ljubavlju.

A iza te spoznaje doći će sam od sebe i čin, koji je zapravo svrha objave Moga Srdca: predat će se Meni, a Ja ću se predati njima. Drugim riečima posvetit će svega sebe i sve svoje Meni.

II. OSOBNA POSVETA PRESVETOM SRDCU ISUSOVU

Ta osobna i neograničena posveta Mojemu Presv. Srdcu je uistinu temeljna vježba pobožnosti Mojemu Srdcu, punom ljubavi. No ta posveta mora biti prava. Mnogo vjernika ponavlja doduše često puta u crkvi zajedničku posvetu Mom Presvetom Srdcu, a opetuju često i svoju osobnu posvetu čitajući je iz molitvenika. A ipak to nisu duše Meni doista posvećene. Oni ne obavljaju posvete, nego je čitaju. To su čitatelji posvete.

Slušaj dakle, sinko, u čemu sastoji prava posveta, kako sam je Ja raztumačio svojim najbližim prijateljima i kako su je oni naučavali u svojim spisima i potvrdili svojim primjerom.

1. UGOVOR

Posveta je jedna vrsta ugovora, slično kao ugovor, što sam ga ponudio

nekoć prvomu Svome apostolu u Španiji, Bernardu Hoyos D. I., i koji sam predložio drugim riečima sv. Margareti Mariji: »Brini se ti za me i za moje probitke, a Ja ću se brinuti za te i za tvoje probitke!« Takav ugovor želim Ja učiniti i s tobom. Ja sam doduše Gospodar sviju stvari, pa bih mogao sve bezuvjetno zahtievati. No Ja bolje volim pregovarati sa svojim stvorovima. Eto, sinko, kako se snizujem! Hoćeš li dakle i ti napraviti sa Mnom takav ugovor?

Ne boj se, da ćeš time štogod izgubiti! Kad Ja pregovaram sa svojim stvorovima, tako sam dobar i popustljiv, te izgleda, da sam prevaren. A onda, taj ugovor ne će te vezati ni pod kakav grieh. Jer Ja neću nikakvih obveza, koje guše. Ja hoću ljubav i unutarnji mir, a ne tjeskobu i nemir savjesti.

Kako sâm vidiš, takav ugovor ima dva diela: jedan dio obvezuje Mene, a drugi se tiče tebe. Ja preuzimam na se brigu za tebe i za sve, što je tvoje; a ti pre-

uzimaš brigu za me i za sve Moje probitke.

Zar ne, da je taj ugovor doista privlačiv?

2. PRVI DIO POSVETE

Počnimo s mojim dielom!

Ja ću se brinuti za te i za sve, što je tvoje. Za to je nuždno, da sve, što ti pripada: dušu tielo, zdravlje, obitelj, brige, jednom riečju sve, predaš u ruke moje Providnosti, i da me pustiš da radim s tobom, što hoću. Ja ću sve urediti po svojoj volji, a za to moram imati posve slobodne ruke. Moraš mi stoga predati sve ključeve i dozvolu, da se njima poslužim, kadgod zaželim, i to bez sumnjičave bojazni i nepovjerljivog vrebanja na moje korake.

Ne smiješ nikada tražiti od Mene račun, što sam učinio s onim, što ti pripada, pa ni onda, kada ti se bude činilo, da je sve izpalo na tvoju štetu. Morat ćeš možda radi toga živjeti kadkada i u neizvjestnosti. Ali tada te mora tješiti sviest, da te vodi sigurna ruka.

I kad mi budeš prikazao sva svoja djela, ne smije to biti zato, da ih Ja

razporedim onako, kako bi tebi bilo ugodno, nego da ih uredim onako, kako se meni bude činilo bolje. Drugačije raditi, značilo bi stavljati Mi uvjete i tražiti sama sebe.

Ti vidiš samo sadašnjost. Ja gledam i budućnost. Ti promatraš samo neznatne stvari, a Ja gledam ogromnim dalekozorom, koji seže u vjekove. Pa tako su rješenja, koja se tebi čine najpodesnijima, često puta opasna za budućnost. A onda, Ja ću kadkada pripustiti i neugodnosti, da izkušam tvoje pouzdanje i dadem ti priliku, da stekneš više slave u nebu.

Ali svim time ne želim nikako, da se predaš nekom priekornom nehaju i da zanemaruješ svoje poslove. Sliedi zakon Evanđelja: »Kada budete učinili sve, što vam je naloženo, recite: Bezkoristne smo sluge!« U poslovima moraš uviek upotriebiti svu potrebnu brigu, kao da uspjeh ovisi samo o tebi. A onda reci ponizno: »Srdce Isusovo, učinio sam, što sam bolje znao i mogao. Ostalo je Tvoja stvar. Prepuštam sve Tvojoj Providnosti!« A iza toga nastoj ukloniti iz svoga srdca svaki ne-

mir i ostani spokojan kao jezerce za tihih jesenskih večeri.

3. ŠTO TREBA PREDATI!

Kako sam ti netom rekao, moraš mi prikazati sve bez izuzetka. Jer izuzetke čine samo duše, koje nemaju pouzdanja u Me.

TVOJU DUŠU

Stavi posve u moje ruke: svoje spasenje, slavu u nebu, napredak u krepostima, pogrješke, srasti, biede, sve. Ima ljudi, koji su uviek puni straha, bojazni i malodušja u duhovnom životu.

Ako i ti, sinko, osjećaš nešto slično, radi toga što si težko sagriešio, onda je taj strah posve opravdan. Biti u stanju težkoga grieha, strašna je stvar. Pa zato ga se moraš čim prije osloboditi, jer te težki grieh čini Mojim neprijateljem. Potrudi se dakle, da se povratiš k Meni što prije. A Ja sam i te kako spreman, da ti pomognem. Osobito gledaj, da se često izpoviedaš, svaki tjedan, ako možeš. Jer je sveta izpovied u tome izvanredan lijek. Težki griesi nisu nikakva zapreka, da dođeš k Meni, samo ako odlučiš, da ćeš promieniti život. Onda će tvoja odluka, da

Mi se posvetiš, biti izvrstno sredstvo, koje će ti pomoći, da se izbaviš iz tog žalostnog stanja.

No ima duša, koje ne grieše težko, ali su ipak vazda potištene, jer misle, da ne napreduju na putu kreposti i duhovnoga života. To nikako ne volim! Ti moraš učiniti sve, što ti je moguće, a onda prepusti ostalo Meni. Nebo je prebogat vrt i u njemu mora biti zastupano sve cvieće. Ne mogu biti svi cvjetno drveće ili ljiljani, ruže ili karanfili, već treba i ljubica i tratinčica. Prikaži se, da zauzmeš i to mjesto, ma kako se ono činilo neugledno. Ta ogorčenost u dušama, koje inače ne grieše težko, dolazi odatle, što one traže svoju slavu a ne Moju.

Krepost, savršenstvo ima dva lica. Ono je s jedne strane tvoje vlastito dobro, a s druge strane Moje dobro. Ti moraš s nutarnjom smirenošću nastojati oko kreposti i savršenstva i to stoga, što je tvoje savršenstvo Moje dobro. Sve svoje čine, u koliko pripadaju tebi, moraš predati meni. A ti znaš dobro, da ću Ja bolje izvesti djelo tvojega posvećenja, nego što bi to ti znao ikada učiniti.

TVOJE TIELO

Hoću također, da se brinem i za tvoje zdravlje i za tvoj život. Ali zato ih moraš staviti u Moje ruke. Ja znam dobro, što tebi najbolje odgovara. Ti toga ne znaš. Uzimaj nuždna sredstva, da očuvaš ili ponovno zadobiješ zdravlje, a Meni prepusti sve ostalo bez ikakve brige i bojazni. Moraš biti uvjeren, da sve, bolest i zdravlje, dolazi od Mene, a ne od liekova i liečnika.

TVOJU OBITELJ

Moraš Mi predati i svoje roditelje, bračnog druga, djecu, braću, rođake i t. d. Ima duša, koje ne osjećaju nikakve potežkoće, da Mi prikažu same sebe, ali jako se boje, da Mi povjere i svoje drage, ovoga ili onoga člana obitelji, kojega osobito vole. Kao da ja uništavam sve, što mi se povjeri! Kako jadan pojam imaju oni o Meni! Te duše vele, da se one ne boje trpljenja, ali da ne bi mogle gledati, kako trpi netko od njihovih dragih. One misle: posvetiti se Meni i početi trpjeti, znači jedno te isto. Kako su samo došli na to?! Ta

svrha Posvete jest, da baš ublaži križeve i gorčine, koje morate podnositi za ovoga zemaljskoga života.

TVOJA VREMENITA DOBRA

Tražim, da mi predaš također i svoj imetak, posao, učenje, zanimanje, kuću i t. d. Ja ne zahtievam, da svi, koji hoće da me sliede, ostave sve te stvari — osim ako mi se svidi, da ih zovnem u redovnički stalež. Naprotiv, one se moraju za sve to brinuti, jer te stvari sačinjavaju jedan dio dužnosti njihova staleža. Ja tražim samo to, da sve te stvari stave u moje ruke. Da učine, što mogu, a zatim, da uspjeh prepuste posve Meni, bez bojazni, bez nepovjerenja.

TVOJA DUHOVNA DOBRA

Poznato ti je, da u svim tvojim krepostnim djelima, što ih činiš u stanju milosti posvetne, i u svemu onome, što će iza tvoje smrti drugi za te prikazati, ima jedan dio, kojega se ti možeš odreći u korist drugih osoba, bile one žive ili pokojne.

Eto, sinko, ja bih želio čitav taj dio, da ga dielim drugima, kako Mi se svi-

di. Ja znam bolje od tebe, kod koga je uzpostavljenje moga kraljevstva hitnije, nuždnije, i tko će se više okoristiti plodom tvojih dobrih djela. Tako ih Ja mogu razdieliti bolje nego ti. No razumij Me dobro: taj tvoj dar ne prieči nipošto, da i ti prikazuješ plod tvojih dobrih djela na nakane, koje će ti možda propisati poslušnost ili tražiti ljubav.

★

Ti Mi dakle moraš predati sve s podpunim povjerenjem i prepustili Mi slobodno upravljanje tvojim dobrim djelima. I premda pri tome ne smiješ imati pred očima svoju vlastitu korist, vidjet ćeš, da će se sve okrenuti na tvoje dobro. Čak i onda, kad Ja budem u kojem posebnom slučaju izkušavao tvoje pouzdanje.

Tvoji će poslovi uviek uspievati, i to tim bolje, što se budeš više trudio, da njima služiš Meni. Što ti budeš više mislio na Me, to ću Ja više misliti na te. Što ti budeš više nastojao oko Moje proslave, to ću Ja više nastojati oko tvoje. Što se ti budeš više brinuo za ono, što je Moje,

to ću se i Ja više brinuti za te i za sve, što pripada tebi!

Samo pazi, sinko, da ne postaneš sebičan! Ima duša, koje ne znaju misliti drugo nego na same sebe. Njihov je duševni sviet kao zvjezdani sustav, kojemu su središte oni sami. Sve ostalo, pače i Moji probitci, sve je to njima kao zviezde, koje moraju kružiti oko njihove osobe. Takva duhovna sebičnost je jadan zvjezdani sustav!

4. DRUGI DIO POSVETE

Evo nas kod drugoga diela Posvete: Ti se brini za Me i za sve, što je Moje! Taj te dio zanima najviše, jer se više tebe tiče.

Prvi dio je Moj. Kad sam tražio, da Mi sve predaš, bilo je to jedino zato, da ti uzmogneš imati slobodne ruke i lakše izpuniti dužnosti, koje ti nameće tvoj dio Posvete. U taj dio moraš ti staviti svu svoju dušu, jer on mora biti kao toplomjer, koji pokazuje stupanj tvoje ljubavi prema Meni. Tvoj je dakle dio: Brinuti se za Me i Moje probitke.

A znaš li ti, koji su moji probitci? Moji jedini probitci, sinko, jesu duše! One su Moje blago i Moja ljubav. Ja želim, kako sam već rekao svojoj službenici Margareti, »osnovati kraljevstvo Moje ljubavi u svim srdcima«.

Moje kraljevstvo nije nažalost još došlo. Proširilo se doduše ponešto izvana u svim katoličkim narodima. Ali ono duboko, nutarnje kraljevstvo, po kojem će Moja ljubav i Moji probitci biti pravi zakoni i smjernice u životu ljudi, kako je ono još slabo razšireno u kršćanskim zemljama! A ipak polje rada ne manjka. Brojne su duše, koje su spremne za to kraljevstvo, i bit će danomice sve spremnije. No manjkaju apostoli! Daj mi srdce dirnuto tim magnetom ljubavi prema Meni, pa ćeš vidjeti, kako će i drugi biti brzo magnetizirani!

5. NAČINI APOSTOLSKOG DJELOVANJA

Kako je lako biti Mojim apostolom! Nema ni jedne dobe, ni spola, ni staleža, koji bi bio izključen. A brojna su i sredstva, kojima se može apostolski djelovati. Pogledaj samo!

Moliti treba neprestano, da dođe Moje kraljevstvo. To treba moliti Mojega Otca, treba moliti Mene samoga, Moju presvetu Majku, Moje svetce. Treba moliti u crkvi, kod kuće, na ulici, pri dnevnom poslu: »Srdce Isusovo, neka dođe kraljevstvo Tvoje!«

Evo cilja, koji ti ne bi smio nikada zaboraviti. Izgovori tu molitvu deset, dvadeset, petdeset, sto, dviesta puta na dan, sve dok ti ne prieđe u naviku. Traži načine, kako da je ne zaboraviš. Tko ne bi mogao biti apostolom na taj način?

A kako je dobar taj apostolat strjelovitih molitvica! Daj mi mnogo duša, koje će samo bacati prema nebu ove strjelice, i vidjet ćeš, da će doprieti do neba! One su kao čestice pare, koje se dižu i stvaraju oblake, a onda opet silaze kao kiša i oplođuju zemlju.

Ponajprije žrtve, koje ti ne tražiš, već se same nameću. Koliko nerazpoloženja, ojađenosti, žalosti,

malih i velikih trpkosti podnosiš svaki dan! Ja sam ih također podnosio. Pa eto, ako sve to podneseš šutke — a ako možeš i s radošću — sabrao si veliko blago za Moje kraljevstvo! Koliko križeva gube ljudi bezkoristno! A to su sve tako krasni dragulji!

A onda žrtve, koje si sâm zadaješ. Mislim na mrtvenje, samozataju. Nastoj, da se privikneš, da te nikada ne svladaju tvoje sklonosti, pače ni u malim stvarima. To je izvanredno koristna vježba duhovnoga života. Prolaziš ulicom i osjetiš želju, da pogledaš ovu ili onu novost. Ne gledaj je! Dođe ti želja, da okusiš kakav sladkiš. Ne uzmi ga! O tebi se govori nešto, što nije istina, ali ne će imati osobitih posljedica. Pusti ih, neka govore! Ne brani se! A tako i u drugim slučajevima prikazujući sve to, da Ja zavladam dušama. A ako smogneš još više velikodušnosti, doći ćeš i do drugih većih pokora.

Vidiš, kako je široko polje apostolata! A taj način apostolata postizava sigurno svoj cilj!

Mnoge duše vele, da ne mogu raditi za Moje kraljevstvo, jer da su prezaposlene. Kao da dobro obavljene dužnosti njihova staleža i obveze njihova zvanja ne mogu biti pravim apostolskim djelima! Sve, dragi sinko, sve to ovisi o nakani, s kojom se obavljaju. Isti komad drveta može poslužiti, da se zapali vatra ili da se od njega napravi kip, koji će biti dostojan ures kojega oltara.

Za vrieme dnevnih poslova podigni često srdce prema Meni i neka ti bude užitak da dobro obaviš sve poslove iz ljubavi prema Meni. Tako će tvoja djela postati ušteda, kojom ćeš mi pomoći, da uzpostavim svoje kraljevstvo na zemlji. Moraš se također truditi, da svakim danom budeš sve svetiji, ali mirno, spokojno. I što budeš svetiji, imat će i tvoja djela više uspjeha.

Kadkada će ti se pružiti prilika, da podupreš koji podhvat Mojega Božanskoga Srdca. Ili ćeš imati zgodu, da preporučiš kome pobožnost Mojemu

Srdcu. Ili da koga čak predobiješ za to, da Mi se preda, kao što si i ti to učinio. Bude li ti težko da o tom govoriš, posluži se kojom knjižicom — pa i ovom — ili kojim letakom. Širi takve stvari! Stavi ih kadkada i u omot, pa ih pošalji na koji poznati naslov. Koliko je duša bilo već predobiveno preko takvih nepoznatih misionara!

★

Vidiš li dakle, koliko ima načina, da poradiš oko uzpostave i proširenja mojega kraljevstva! Ako se ne budeš borio, na pomanjkanje oružja ne ćeš se moći potužiti. Nema ni jednog časa u danu, u kojemu se ne bi mogao boriti i poslužiti bilo kojim od ovih sredstava. Moraš biti kao suncokret, koji se vazda okreće prema suncu i gleda kralja zviezda.

Kako je dakle lako biti Mojim apostolom! I tako je liepo! Čitav život vazda obasjan tim blještavim ciljem! Sva dnevna djela pretvorena u ljubav!

Sinko dragi, kako će ti biti sladko na smrtnom času pogledati natrag i naći pet, deset, dvadeset godina, a

možda i više, od kojih je svaki dan prošao ovako!

ZADOVOLJŠTINA

Želiš li Me doista ljubiti? Ljubav ima dva cilja: pribaviti ljubljenome biću sve, što mu manjka, i osloboditi ga od zla, koje ga tišti. Apostolatom pribavljaš Mi ono, što mi manjka: daješ mi duše. Zadovoljštinom oslobađaš me od zla: pereš mrlje s Moje časti, što je kaljaju griesi. Sinko dragi, nepravda se može izbrisati samo zadovoljštinom.

A kakvu Mi zadovoljštinu možeš pružiti ne samo za svoje griehe, nego i za griehe drugih, kojima me vriedaju svaki dan bezbroj puta? Ne želim te preobteretiti sa stotinu vježba. One iste molitve, žrtve, obični dnevni poslovi, oduševljena apostolska revnost, sve to može biti ujedno i zadovoljština, ako se obavlja s tom nakanom.

»Neka dođe kraljevstvo Tvoje!« — »Oprosti nam duge naše!« — »Srdce Isusovo, vladaj nad svima!« — »U naknadu za naše uvrede!« — Te bi molitvice morale biti neprestano na tvojim usnama.

Moj je zemaljski život imao dvie glavne zadaće: apostolsku zadaću, koja je stvorila kraljevstvo Božje; a onda svećeničku i žrtvenu zadaću, koja okajava griehe svieta. Želim, da me u tome nasljeduješ. Pobožnošću Mojemu Presvetom Srdcu želim učiniti od svakoga čovjeka vjernu sliku samoga Sebe: odkupitelja u malom.

Ima li za te uzvišenijeg i ljepšeg cilja?

III. ZAKLJUČAK

Napried dakle! Tisuće i tisuće su Mi se već posvetile. I oni su bili slabi ljudi kao i ti. Odaberi koju svetkovinu, prvu, koja dođe. A očekujući je, pripravljaj se mirno razmišljajući o stvarima, o kojima si ovdje čitao. Kad dođe taj svečani dan, izpovjedi se i sa svim žarom pričesti. I kad Me budeš imao u srdcu, posveti Mi se tada, jer to je najzgodniji čas. Da to možeš lakše učiniti i da Mi se podpuno posvetiš — to je potrebno, jer ta posveta mora postati osnovom novoga života — naći ćeš ovdje malo dalje primjer takve Posvete sa svim dielovima, koje ona mora sadržavati.

Još jednom ti ponavljam, sinko: ne boj se! Ništa te tu ne obvezuje pod grieh, pače ni pod laki grieh. Ja hoću samo velikodušne duše, pune plemenitosti i ljubavi. Ne tražim od tebe nikakvih nemogućih stvari. A tko ne bi mogao učiniti ono, što je moguće?

A zatim, ne zaboravi, da tu Posvetu ponoviš svaki dan, kod kuće ili u crkvi, i to često puta, posvuda.

Jer to dnevno obnavljanje Posvete veoma je važna stvar. Ne budeš li to ga činio, brzo ćeš je zaboraviti. A ako je budeš dnevice obnavljao — možeš to učiniti i ukratko svojim riečima — doći ćeš dotle, da je savršeno provedeš u životu.

Eto tako učini, dragi sinko! Počneš li smjelo, osjetit ćeš svježinu i novu snagu u duši.

A sada, sinko, još dva savjeta: Prvi je: ne zaboravi da sam na oltaru. Štovanje Moje slike zacielo Mi je drago. Ali štovanje, koje se izkazuje Mojoj Osobi, daleko Mi je draže. Presveti Oltarski Sakramenat je Moj sakramenat, jer je to sakramenat Moje ljubavi. Želim, da Me često primaš. Pa da te i koji puta preko dana vidim kod Sebe! Kad bi ti samo znao, kako sam zahvalan za takve prijateljske posjete!

Drugi savjet: potrudi se, pa uhvati svaki dan nekoliko časaka, da čitaš ili razmišljaš nešto o Mojem Božanskom Srdcu. Na taj ćeš način malo pomalo otvoriti školjku, u kojoj je skriven dragocjeni biser ove božanske pobožnosti.

SVAKIDAŠNJA POSVETA PRESVETOM SRDCU ISUSOVU

Nebeska Kraljice i preljubljena Majko! Ja ....., premda posve nevriedan i jadan, potaknut ipak dobrostivim pozivom Tvoga Božanskoga Sina, želim se posve posvetiti Njegovom Presvetom Srdcu. No poznavajući svoju nevriednost i nestalnost želim tu posvetu učiniti po Tvojim majčinskim rukama i od Tvojeg Bezgrješnog Srdca očekujem pomoć, da tu posvetu uzmognem i ostvariti u svom životu.

Božansko Srdce Isusovo, Kralju dobrote i ljubavi! Pun zahvalnosti prihvaćam sviestno i iz sve duše poziv, kojim me nukaš, da sklopim s tobom ugovor, kod kojega Ti zapravo ne dobivaš ništa. Ja Ti evo povjeravam bri-

gu za se i za sve, što imam. U Tvoje Srdce, puno ljubavi, stavljam svoju dušu i njezin vječni spas; Tebi povjeravam svoju slobodu, napredak u duhovnom životu pa i sve slaboće svoje; predajem Ti svoje tielo, svoj život i zdravlje svoje te ono malo dobrih djela, što ću ih učiniti ili koje će drugi za me prikazati za života ili poslije moje smrti; Tebi napokon povjeravam svoju obitelj, svoje poslove i sve probitke svoje. Sve to prepuštam podpuno Tvojoj božanskoj skrbi, da Ti svime upravljaš po božanskoj volji Svojoj. Pristajem, da svim tim razpolažeš, kako se Tebi svidi, sviestan, da sam se povjerio Srdcu Boga i najboljega svoga prijatelja.

Sa svoje se strane obvezujem, da ću se prema svojim silama brinuti za proširenje Tvoga kraljevstva, kolikogod uzmognem. Na tu nakanu prikazujem Ti sve svoje molitve i pobožne uzdahe, svoje dnevne poslove, trplje-

nja, koja već sada primam, kao i sve pokore, koje ću si dragovoljno sam nalagati. Hoću da svaki čas mojega života posluži proširenju i učvršćenju Tvoga kraljevstva i zadovoljavanju za uvrede, koje se nanose Tvom Božanskom Srdcu. Daj, da svi moji čini do konca života nose na sebi pečat Tvoga gospodstva nada mnom i biljeg zadovoljštine, i da zadnji moj uzdah bude čin savršene apostolske ljubavi i podpune žrtve. Amen.

U znak svoga podpunog i neopozivog predanja presv. Srdcu Isusovu, podpiši tu Posvetu:

U ....., dne .....

(vlastoručni podpis)

.....

SADRŽAJ

I. Važnost pobožnosti presv. Srdcu Isusovu 3

1. Ljudska bieda 3
2. Velika pomoć 4
3. Bliže k meni 8

II. Osobna posveta presv. Srdcu Isusovu . 10

1. Ugovor 10
2. Prvi dio posvete 12
3. Što treba predati Božanskom Srdcu 14

Svoju dušu 14
Svoje tielo 16
Svoju obitelj 16
Svoja vremenita dobra 17
Svoja duhovna dobra 17

4. Drugi dio posvete 19

5. Načini apostolskog djelovanja . . . 20

Molitva 21
Žrtva 21
Dnevni poslovi 23
Apostolska revnost 23
Zadovoljština 25

III. Zaključak 27

Svakidašnja posveta presv. Srdcu Isusovu 29

S